ఉన్నావు, నీవు ఉన్నావు అని పదిసార్లు అంటే నేను ఉన్నాను అని మనస్సు అంటుంది. మొక్కకు నీళ్ళుపోస్తూ ఉంటే అది చావమంటే ఎలా చస్తుంది, చావదు. దానికి నీరుపోయటం మానేస్తే అది చనిపోతుంది. అలాగే నీవు మనస్సును పట్టించుకోకుండా ఉండు, ఏదో రోజున అదే పోతుంది. నువ్వు ఏదైతే అవునో దాని తాలుక గుర్తింపులో ఉండు, దాని తాలుక ఎరుకలో ఉండు, నీవు ఎలాగ ఉన్నావో అలాగ ఉండు, నీవు కానిదంతా పోతుంది, ఇది రమణబోధ. నీకు సుఖంకావాలి, శాంతికావాలి. ఆనందం కావాలి. మానవుడు ఏపనిచేసినా ఆనందం కోసం చేస్తాడు. మాట్లాడితే ఆనందం కోసం మాట్లాడతాడు. సినిమాకు ఎందుకు వెళుతున్నారు? ఆనందంకోసమే. అక్కడ ఆనందం ఉన్నా, లేకపోయినా మానవుడు ఏపని చేసినా అక్కడ ఆనందం ఉందనుకొని చేస్తాడు. ఆనందం ఈ సృష్టిలో ఎక్కడా లేదు, ఆనందం నీ హృదయంలోనే ఉంది, నీ హృదయంలో ఉండటమే కాదు, అది నీవై ఉన్నావు. నీ స్వరూపమే ఆనందం, అందువలన నీవు ఆనందాన్ని కోరుకొంటున్నావు. నీ స్వరూపం యొక్క సహజస్థితి ఉండటమే అందుచేతనే అందరికీ ఉండాలని ఉంది. మీ స్వరూపంలో ఏది ఉందో అదే మీరు కోరుకుంటున్నారు. మీ స్వరూపంలో దుఃఖం లేదు అందుచేత దుఃఖం వస్తూఉంటే వద్దు వద్దు అంటారు. అంటే మీకు తెలియకుండా మిమ్మల్ని మీరు వెతుక్కుంటున్నారు. ఆనందం నీ హృదయంలో ఉంది. నీ మనోప్రవాహాన్ని ఎవడైతే హృదయంవైపుకు మళ్లిస్తున్నాడో వాడే గురువు. చేతిలో ఉన్న మిఠాయిని కిందపడేసి, చేతికి అంటుకొన్న దానిని నాకటం ఎటువంటిదో హృదయంలో ఉన్న ఆనందాన్ని వదిలేసి ఆనందం కోసం బజారులోపడటం కూడా అటువంటిదే. హృదయంలో ఉన్న ఆనందాన్ని అనుభవించేకొలది ఎప్పటికప్పుడు అది కొత్తగా ఉంటుంది, ఏక్షణానికి ఆక్షణం అది నిత్యనూతనం, అట్టిది ఆ ఆనందం, దానికి హద్దులు లేవు, ఏపరిమితులు లేవు. పశువు ఎవడు అని ఒక మహాత్ముడు ప్రశ్న వేసి, సమాధానం కూడా ఆయనే చెప్పాడు. నేను అజ్ఞానంలో ఉన్నాను. అజ్ఞానంలో నుండి ఎలా విడుదల పొందాలి అని ప్రయత్నంచేసేవాడు పశువు కాదు, నేను అజ్ఞానములో ఉన్నాను అని కనీసం గుర్తింపు కూడా లేకుండా ఎవడైతే ఉన్నాడో వాడు పశువు. అజ్ఞానంలోనుండి విడుదలపొందటానికి ప్రయత్నం చేయటం మాట అటుంచండి, కనీసం నేను అజ్ఞానంలో ఉన్నాను అనే గ్రహింపు లేనివాడు, ఆ ఎరుక లేనివాడు పశువు. జ్ఞానికి శరీరం ఉన్నా ఒకటే, లేకపోయినా ఒకటే. శరీరం ఉంటే దానికి చాకిరీ చేయాలి. జ్ఞానికి శరీరం లేకపోయినా తన అస్థిత్వానికి భంగం లేదు. శరీరం ఉన్నప్పుడు కూడా వారు శరీరం కాదు. వారి ద్వారా ఏ శక్తి అయితే పనిచేస్తోందో ఆశక్తికి చావులేదు, శరీరం లేకపోయినా అది పనిచేస్తూనే ఉంటుంది. మీరు అందరూ మంచి

మార్గంలో ఉన్నారు. మీరు అవగాహన పెంచుకోండి. అర్థం చేసుకునేశక్తిని పెంచుకోండి. అర్థం చేసుకోవటం కూడా ఒక యోగం. సబ్జక్టును ప్రోపర్‌గా అర్థంచేసుకోవటం వలన మీ ప్రయాణం తేలిక అవుతుంది.

.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 25-4-03, పోడూరు.

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనం బాహ్యంగా సాధించవలసింది అంటూ ఏమీలేదు, ఏదోఉందని మనమనస్సుకు అనిపిస్తూ ఉంటుంది. మన గమ్యం, మనం సాధించవలసింది మన హృదయంలోనే ఉంది. అది తప్పించి బాహ్యంగా ఏది సాధించినా స్వప్నంతో సమానము. మన చేతులకు చిప్పలు వచ్చినా, మన పెట్టెలోనికి లక్షలు వచ్చినా రెండూ స్వప్నంతో సమానము. దేహం ప్రారబ్ధాన్నిబట్టి వచ్చింది. భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన పనిని ఇష్టంగా, ప్రేమగా చెయ్యటం మంచిది. మీరు తొందరపడవద్దు, అశాంతి తెచ్చుకోవద్దు. మీదేహప్రారబ్దములో ఏది ఉంటే అది నిర్మలంగా అనుభవించండి, అనుభవిస్తే అది పోతుంది. మనకళ్ళకు కనబడేది ఏదీ నిజంకాదు, బ్రహ్మం ఒక్కటే సత్యం. జగత్తు జగత్తుగా నిజంకాదు, బ్రహ్మంగా నిజం. దేహగతమైన నేను ఉన్నంతకాలం బాహ్యసంఘటనల ప్రభావం మనమీద పడకుండా ఆపుచేసుకోలేము. ఎప్పుడయితే దేహగతమైననేను నశించిందో బాహ్యసంఘటనల ప్రభావం మీమీద ఉండదు. ఏవిషయం గురించి మీరు భయపడవద్దు. భయం వలన అశాంతి వస్తుంది. భగవంతుడికి తెలియకుండా ఏవిషయం జరగటంలేదు. కొంతమంది అసూయపరులు ఉంటారు, భగవంతుడి పట్ల కొంచెంకూడా విశ్వాసంలేనివారు ఉంటారు. మనం పామును చూసి ఎలా పారిపోతామో అలాగ అసూయపరుల దగ్గరనుండి, భగవంతుడిపట్ల విశ్వాసంలేనివారి దగ్గరనుండి పారిపోవటం నేర్చుకోవాలి. భగవంతుడు మన హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు, ఆయనను అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటమే మన జీవితగమ్యం. భగవంతుడి సంకల్పాన్ని కాదని మనం చేసేది ఏమీలేదు. ఈసృష్టి అంతా భగవంతుడి సంకల్పాన్ని బట్టి నడుస్తోంది. ఆయనను కాదని ఈసృష్టిలో ఏది జరగటానికి అవకాశం లేదు. ఈవాక్యం అర్థం చేసుకొంటే మనకు దుఃఖం వెంటనే నశిస్తుంది. స్నేహాల విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఆధ్యాత్మికంగానే కాదు భౌతికంగా కూడా చాలామంది పతనమవ్వటానికి స్నేహాలేకారణం. లోపలఉన్నఈశ్వరుడితో అనుబంధం పెట్టుకోవాలి. ఏదో మంత్రం ద్వారా అనుసంధానం పెట్టుకోవాలి. మీరు ఏకాంతంగా

కూర్చొని భక్తిగా శ్రద్ధగా ఆమంత్రాన్ని జపిస్తూ ఉంటే లోపలఉన్నసృష్టికర్తతో అనుబంధం ఏర్పడుతుంది. ఒకవేళ మీకు ఏదైనా కోరికలు ఉన్నాయి అనుకోండి, ఆకోరికలుకూడా నెరవేరతాయి. మనం ఆలోచనల విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఎందుచేతనంటే మనం ఆలోచించేదే మనం అవుతాము. నీవు జీవితం పొడుగునా ఏదైతే స్మరిస్తున్నావో, దేనిగురించి అయితే ఆలోచిస్తున్నావో, దేనిగురించి అయితే మాట్లాడుతున్నావో, దేనిగురించి అయితే జీవిస్తున్నావో అదే నీ ప్రాణప్రయాణసమయంలో గుర్తుకు వస్తుంది. అంతేగాని జీవితం పొడుగునా ఒకదాని గురించి ఆలోచించి, ప్రాణప్రయాణ టైములో యింకొకటి గుర్తుకురావాలంటే రాదు. అందుచేత ఇప్పటినుండి జాగ్రత్తగా సాధన చేసుకో. లోపల అమృతానుభవంలేనప్పడు మనకు ఎంత ధనంఉన్నా, ఎంత పాండిత్యం ఉన్నా ఏమీప్రయోజనం లేదు, అవి అన్నీ స్వప్నతుల్యము. హృదయంలో మనస్సును నిలబెట్టి ఉంచాలి అని అందరికీ ఉండవచ్చు కాని అలా అనుకోవటం వలన ప్రయోజనంలేదు. భోగకాంక్ష నీకు బలీయంగా ఉన్నప్పడు నువ్వు మనస్సును హృదయంలో నిలబెట్టాలనుకొన్నా అది నీకు సాధ్యంకాదు. భోగకాంక్ష నీమనస్సును బయటకు తీసుకొని వచ్చేస్తుంది. మనస్సు బయటకు వెళితే దుఃఖం లోపలకు వెళితే ఆనందం, మనస్సు బయటకు వెళితే అజ్ఞానం, లోపలకు వెళితే జ్ఞానం. దేహాన్ని ప్రారబ్దానికి విడిచిపెట్టు. ఏసంఘటన ఎందుకు జరుగుతోందో మనకు తెలియదు. మనకు ఏది మంచిదో మనకంటే ఈశ్వరుడికి బాగాతెలుసు. మీలో పునర్జన్మ హేతువులు ఉన్నప్పడు లేవులేవు అని అనుకొన్నా భగవంతుడు మోసపోడు, మీలోపల ఏమి ఉందో ఆయనకు తెలుసు, మీలోపల అంతర్యామిగా ఉన్నవాడు ఆయనే. బలిచక్రవర్తి రాక్షసవంశమయినా ఉత్తముడు. ఎంతమంచితనం ఉన్నా లోపల దేహమునేను అనే తలంపు, దేహమునాది అనే తలంపుపోవటం కష్టం. మహావిష్ణువు వామనరూపంలో వచ్చిమూడుఅడుగులు దానం అడుగుతాడు. రాక్షసగురువు చెపుతాడు వచ్చినవాడు భగవంతుడు, మామూలు వాడు కాదు, వాడితో జాగ్రత్త, వాడు దానం అడుగుతాడు ఇవ్వవద్దు అని చెప్పాడు. బలిచక్రవర్తి ఏమిఅన్నాడు అంటే భగవంతుడు అంతటివాడు నాదగ్గరకు వచ్చిదానం అడిగితే ఇవ్వకుండా ఎలా ఉంటాను అన్నాడు. గురువు చెప్పినప్పటికీ వినలేదు. దానం ఇస్తాను అంటాడు ఆయన ఒక అడుగుతోటి భూమి, ఇంకో అడుగుతోటి ఆకాశం అంతా వ్యాపించాడు. మరిమూడో అడుగు ఎక్కడపెట్టమంటావు అని అడిగితే నానెత్తిమీద పెట్టుఅంటాడు. అతను మనకు మంచివాడే, గొప్పవాడే కాని లోపల నేను అనే తలంపు అతనికి పోలేదు, అది అతనికి తెలియదు. మహావిష్ణువు అతని శిరస్సుమీద మూడోపాదం పెట్టి నేను అనే తలంపును తీసేసాడు. అంటే భగవంతుడు

చేసేపనులు బాహ్యంగా మనకు విరోధంగా చేస్తున్నాడు అని అనిపించినప్పటికీ మనకు మంచిచేస్తాడు. వాడు దేవుడు. మన మనస్సు బాహ్యవిషయాల మీదకు వెళుతూఉంటుంది. ఇలా బాహ్యంగా వెళుతున్న మన మనస్సును వెనుకకు తిప్పి భగవంతుడి మీద నిలబెట్టి ఉంచటమే తపస్సు. భోగచింతన తగ్గించుకొని దైవచింతన పెంచుకోవాలి, భోగమేరోగం క్రింద మారుతుంది.

మీకు జపం ఇష్టమయితే జపం, ధ్యానం ఇష్టమయితే ధ్యానం, విచారణ ఇష్టమయితే విచారణ చేసుకోవచ్చు. ఎవరిపద్ధతిలో వారు సాధన చేసుకోవచ్చు కాని అనుకరణ పనికి రాదు. ప్రతీవిషయానికి అనుకరణచేస్తూ ఉంటే మీకు ఆత్మవిశ్వాసంలేదు అని అర్థం. ఆత్మవిశ్వాసం లేనివారికి భయంకలుగుతుంది. భయం వలన అశాంతి వస్తుంది, గందరగోళం వస్తుంది, తరువాత బుద్ది పాడవటం ప్రారంభమవుతుంది. ఈశ్వరుడి మీద మనకు ఉండవలసినంత విశ్వాసం లేకపోవటం వలన జీవుడిని భయం వెంటాడుతుంది. మనందరము చేస్తున్న పొరపాటు ఏమిటి అంటే మనం గుడికి వెళతాము అది అడుగుతాము, ఇది అడుగుతాము. కాని లోపల దేహము నేను అనే తలంపు ఉంది, ఆదేహగతమైననేనులో నుండి నన్ను విడుదలచెయ్యమని ఎవరూ భగవంతుడిని ప్రార్థనచేయటంలేదు. ఈ ప్రపంచంలోనికి వచ్చినందుకు మనపని ఏదో మనం చేసుకొని పోవాలి గాని మనం అందరినీ ఉద్ధరించేయాలి అనేభావన మంచిదికాదు. కుక్క తోకవంకర తీయాలి అనుకోవటం ఎటువంటిదో మొత్తం సమాజంలో అందరినీ సమానం చేసేయ్యాలి అనుకోవటం కూడా అటువంటిదే. ఎందరో మహాత్ములు వచ్చారు ఎవరూ సమాజాన్ని సమానం చేయలేదు, అది ఈశ్వరనిర్ణయం. ఎక్కడో సమాజం దాకా ఎందుకు మీ కుటుంబసభ్యులు అందరూ సమానంగా ఉన్నారా? వారి గుణాలు తేడా, రంగులుతేడా, ఐశ్వర్యంతేడా, జ్ఞానం తేడా అన్నీతేడాయే ఇంక సమాజాన్ని అంతా సమానం చేయటం ఎలా సాధ్యమవుతుంది. నేను ఏదో సమాజాన్ని ఉద్ధరించేస్తాను అనే భావన పెట్టుకోవద్దు, నీకు చేతనైనంతవరకు సమాజానికి సహకరించు, దాని వలన నీవు పవిత్రుడవు అవుతావు. మీరు ఏదిచేసినా ప్రేమగా చెయ్యండి, వ్యక్తులను చూడవద్దు అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడిని చూసిచెయ్యండి. అప్పడు ఈశ్వరుని దయకు పాత్రులవుతారు అప్పడు రాగద్వేషములు రావు, మనస్సు సమానం అవుతుంది. సమానమైన మనస్సుకు యోగం చేయటానికి అర్హత కలుగుతుంది. యోగంలో సక్సెస్ అవ్వటానికి సమానబుద్ధిఅవసరం. నామస్మరణ అంటే తక్కువ అని అనుకోవద్దు. భగవంతుని నామాన్ని స్మరించటం వలన మనం

పవిత్రులమవుతాము. నామస్మరణ వలన అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరునితో అనుసంధానం ఏర్పడుతుంది.

జ్ఞానం అనేది గురుకృపవలననే సాధ్యం, ఆనందం గురువు యొక్క అనుగ్రహం వలననే సంభవం అని భాగవతంలో చెప్పారు. అందుచేత మీరు నన్ను అనుగ్రహించండి అని ఒక భక్తుడు భగవాన్‌ని అడుగుతున్నాడు, భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే యిచ్చే వాడు ఎవడు, పుచ్చుకొనేవాడు ఎవడు అంతా నీలోపలే ఉంది. ఎక్కడ రేవు పెట్టినా అద్వైతానుభవంలోనికి తీసుకొని వచ్చేస్తారు, ద్వైతభావన అక్కడ నిలబడనివ్వరు. ఇచ్చేవాడు ఈశ్వరుడే, పుచ్చుకొనే వాడు ఈశ్వరుడే, అంతా ఈశ్వరుడే. గురువు యొక్క అనుగ్రహం వలన ఆనందం కలుగుతుంది అని చదివాను అంటున్నావు. నీలోపల ఒక సద్వస్తువు ఉంది. దాని స్వరూపమే ఆనందం, ఆనందం దానిని విడిచిపెట్టి లేదు. మీరు చెపితే వినటానికి బాగానే ఉంది కాని లోపలఉన్నఆనందం నాకు అందటంలేదు అంటున్నాడు. ఎందుచేత అందటంలేదు అంటే నీవు ఏదిగా ఉన్నావో అది నీవు అనుకోవటం లేదు. నీవు కానిదేహాన్ని, నీవుకాని మనస్సును నీవుఅని అనుకొంటున్నావు, వాటితో జతకడుతున్నావు, నువ్వుకానిదానితో కలిసి తిరుగుతున్నావు, ఏదైతే అవునో దానిని వదిలేసావు, దానిని మర్చిపోయావు అందువలననే నీ లోపల ఆనందం ఉన్నా అది నీకు తెలియటంలేదు. నీవు రాంగ్ తింకింగ్ వదులుకో, రాంగ్ తింకింగ్ వలన దుఃఖం వస్తుంది. నీవు ఏదైతే అవునో దానితో నీకు తాదాప్యం లేదు, చనిపోయే శరీరంతో తాదాప్యం పొందుతున్నావు. అన్ని కాలాల్లో, అన్ని అవస్థలలో అంతటా ఏవస్తువు అయితే ఉందో అది నీవైఉన్నావు. దాని స్వరూపం ఆనందం, దానితో నీకు తాదాప్యం లేదు. ఏదైతే నీవు అవునో దానితో నీకు తాదాప్యం లేకపోవటం వలన నీ హృదయంలో ఉన్న ఆనందం నీకు అందటంలేదు. నీ గురించి నీకు సరియైన అవగాహన లేదు. నీకళ్లతో నీవు చూసుకోవటంలేదు. ఎదుటివారి కళ్లతో నిన్ను చూసుకొంటున్నావు. ఎంతకాలం ఇలా చూసుకొంటావు. దేహం నిజంకాదు అందుకే మారిపోతూ ఉంటుంది, మనస్సు నిజంకాదు అందుకే మారిపోతూ ఉంటుంది. ఇలా మారిపోయే వస్తువులతో నీకు తాదాప్యం ఉందికానీ ఎప్పడూ మారనివస్తువు తోటి, చావులేని వస్తువుతోటి నీకు తాదాప్యంలేదు. అందుకే లోపలఉన్న ఆనందం నీకు అందటంలేదు. ఏదో దేహయాత్రకు తగిన పనిచేసుకొంటూ మిగతా టైము అంతా ఆత్మజ్ఞానసముపార్జనకు ఉపయోగించుకోవాలి, శరీరం మరణించాక మనం చేసేది ఏమీలేదు, ఆత్మజ్ఞానాన్ని పొందటానికి ఈశరీరం ఉండగానే ప్రయత్నంచేయాలి.

ఈప్రపంచంలో రెండే విద్యలు ఉన్నాయి. పరావిద్య, అపరావిద్య, మనం కాలేజీలో, స్కూళ్లలో నేర్చుకొనే విద్య అపరావిద్య. దానివలన దేహయాత్ర బాగా సాగిపోతుంది. సమాజంలో మనకు దండలు వేస్తారు, ఊరేగిస్తారు కాని అసలుసున్న. నీహృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువును నేరుగా నీకు పట్టి ఇచ్చేది పరావిద్య, అదే ఆత్మవిద్య. భగవంతుడు ఆవిద్యగురించి చెపుతూ అది అన్ని విద్యలకు రాజు, ఆవిద్యను నేనే అని చెప్పాడు.

ఇక్కడ మనం అందరం కూర్చొని ఉన్నాము. శరీరం మరణించాక ఎవరి వాసనను బట్టి వారు ప్రయాణం చేసి వెళ్లిపోతారు, ఏలోకానికి వెళతారో తెలియదు. అందుచేత ఇప్పడే, ఇక్కడే ఈశరీరం ఉండగానే ఆనందానుభవం పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. నీకు ఆత్మానుభవం కలిగితే ఇంక ప్రయాణాలు ఆగిపోతాయి, పునర్జన్మలు ఆగిపోతాయి. అందుచేత కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు, పొందేది ఏదో ఇప్పడే ఇక్కడే పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. వారు అలా అన్నారు, వీరు ఇలాఅన్నారు, కోడలు అలా అంది అని అత్తగారు, అత్తగారు అలా అంది అని కోడలు ఇలా పనికి రానిగొడవలు వేసుకొని తిరుగుతూ ఉంటే ఇంక మనకు సాధన ఏమిటి? మనకు భక్తి ఏమిటి? కొంతమందికి రోగంవస్తే ఇంక మనం చనిపోతామేమోననే భయం. ఇప్పడు మనం చనిపోయిన వారితో సమానమే ఎందుచేతనంటే మనం ఎవరిమో మనకు తెలియటంలేదు. భగవాన్ ఏమిచెపుతున్నారు అంటే నీవు ఉన్నావన్న సంగతి నీకు తెలుస్తోంది కదా. నువ్వు ఉన్నావన్న సంగతి నీకు తెలియటానికి నీకు అద్దంకావాలా లేకపోతే శాస్త్రంకావాలా? ఇవి ఏమీ లేకుండానే నీవు ఉన్నావన్న సంగతి నీకు తెలుస్తోంది కదా, ఆ ఉండటమే ఆనందం, ఆ ఉండటమే భగవంతుడు. మనమనస్సు, మాట, చేత ఒకటిగా ఉంటే మనకు అమృతానుభవం కలుగుతుంది. మనలో ఒక దోషం ఉంది. ఏదో రావిచెట్టు చుట్టూ తిరగటం ఇంకాకోరిక నెరవేరలేదు అనుకోవటం, గుడికి వెళ్లిరావటం ఇంకాకోరిక నెరవేరలేదు అనుకోవటం. కోరిక ఉండవచ్చు, ఆకోరిక ఏదో రోజు నెరవేరుతుంది, మీకు అందులో సందేహంలేదు. కాని అది వెంటనే నెరవేరాలి అని మీరు అనుకోవద్దు. అలాగే జ్ఞానసముపార్జన కోసం ప్రయత్నం చేయండి అంతేగాని ఇంకా జ్ఞానం రాలేదు అనిఅనుకోవద్దు. ప్రయత్నం చేయండి, ఫలితంకోసం ఎదురుచూడవద్దు. మిమ్మల్ని ఎప్పడు అనుగ్రహించాలో భగవంతుడికి తెలుసు. కృషి చేయాలిగాని ఫలితంకోసం ఎదురుచూసినట్లు ఉండకూడదు, ఎదురుచూసినట్లు ఉంటే బంధం పెరుగుతుంది, దేహాభిమానం పెరుగుతుంది. మావగారు వెయ్యి ఎకరాలు సంపాదిస్తే నలుగురుకోడళ్లు నేనే ఆయనను చూడాలా, నేనే ఆయనను చూడాలా అని అనుకొని

మావగారికి అన్నంలేకుండా చేసిన వారు ఉన్నారు. ఈవెయ్యఎకరాలు ఏంచేసుకొంటారు, చివరకు వాడు తిండిలేకుండా చనిపోతాడు. అదివాడి దేహప్రారబ్దం. ఇవన్నీ చూసి మీరు ఆశ్చర్యపడనక్కరలేదు. అది ఈశ్వరాజ్ఞ. ఈశ్వరాజ్ఞను ఉల్లంఘించటానికి ఎవరికి అవకాశంలేదు. నాకు ఎన్ని సంవత్సరాలలో జ్ఞానం వస్తుంది ఉజ్జాయింపుగా చెప్పండి అని భగవాన్‌ను అడుగుతున్నాడు. బ్రహ్మంలో కాలంలేదు. మనస్సు ఉంటేనే కాలం గాఢనిద్రలో మనం 12గంటలు నిద్రపోతే 12క్షణాల కిందవెళ్ళిపోతుంది, అక్కడ కాలం ఎక్కడ ఉంది. మనస్సుపనిచేస్తూఉంటే కాలం, మనస్సుపనిచేయనప్పడు కాలం ఏముంది. లోపలఉన్న సద్వస్తువు కాలానికి అతీతం, కామానికి అతీతం. అహంభావన ఉదయించాక నీకు కాలం, దూరం వస్తున్నాయి. మనకు కాలం ఎప్పడు బాధపెడుతుంది అంటే ఫలానా శరీరంనాది, ఫలానా పేరు నాది. అని ఆశరీరంతో, పేరుతో తాదాప్యం పొందినప్పడే కాలం పీడిస్తుంది, కామం పీడిస్తుంది. ఇక్కడ పీడించినా ఫరవాలేదు చనిపోయిన తరువాత కూడా పీడించే లోకాలకు వెళతాము. మనం బయట ఎంత బాగా ఉన్నా లోపల పాడైపోయాక మనంచేసేది ఏమీలేదు. చాలామంది చర్మసౌందర్యానికి ఇస్తున్న ప్రాముఖ్యత గుణసౌందర్యానికి ఇవ్వటంలేదు. ఏదో చెయ్యటం కాదు, కర్తలేనికర్మచెయ్యండి, నీదేహప్రారబ్దంలో ఏది జరగాలో అదిజరుగుతుంది. కర్తృత్వంతో చేసిన కర్మనిన్ను బంధిస్తుంది, కర్తలేని కర్మనిన్ను బంధించదు, మెడలో ఒక వస్తువును పెట్టుకొని, అది మెడలో పెట్టుకొన్నాము అన్న సంగతి మర్చిపోయి ఆవస్తువుకోసం వెతకటం ఎలా ఉంటుందో మనం మోక్షం కోసం వెదకటం కూడా అలాగే ఉంది. మనకు దేహగతమైన ఎరుక ఉంది, మనోగతమైన ఎరుక ఉంది, చైతన్యం తాలూక ఎరుకలేదు. మనం ఏవస్తువు కోసం అయితే వెతుకుచున్నామో అది మన మెడలోనే ఉన్నా ఆఎరుక పోవటం వలన మనకు మరుపు వచ్చేసింది, అక్కడ నుండి అన్వేషణ ప్రారంభించాము. నీవు శాంతికోసం వెతుకుచున్నావు, ఆనందం కోసం వెతుకుచున్నావు కాని అది నువ్వే అన్నసంగతి మర్చిపోయావు, అందుచేత వెతుకుచున్నావు. దాని తాలుక ఎరుక లేకపోవటం వలన అన్వేషణ ప్రారంభించావు. మీరు చెప్పే విషయాన్ని అందుకోవటానికి నాకు గైడెన్స్‌కావాలి అని అడిగితే నీహృదయంలో ఉన్నదానిని నీకు తెలియజెప్పేవాడు గురువు, గురువు అంటే చీకటిని పోగొట్టేవాడు. బల్లమీద ఏదైనా వస్తువు ఉంది అనుకోండి, అక్కడ చీకటిగా ఉంటే ఆవస్తువు కనబడదు. లైటు తీసుకొని వస్తే ఆవెలుతురులో వస్తువు కనబడుతుంది. చీకటిలోనూ ఆవస్తువు ఉంది, వెలుతురు వచ్చినప్పడు ఆవస్తువు ఉంది కాని చీకటిలో నీకు కనబడటం లేదు, వెలుతురులో నీకు కనిపిస్తుంది. నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువును నీకు ఎరుకపరిచేది జ్ఞానం. జ్ఞానమే

5-6-2003

వెలుతురు. జ్ఞానం కలిగాక అది నీకు కొత్తగా రాలేదు, అది ఎప్పడూ ఉంది. దాని తాలుక ఎరుక కలుగజేసేది జ్ఞానం. ఎప్పడూ ఉన్న దానిని సంపాదించటం అంటూ ఏమీలేదు, ఉన్నది అదే. దానిని తప్పించి ఏది సంపాదించినా అది ఏదారిన వచ్చిందో ఆదారిన బయటకు పోతుంది. దానిని సంపాదించేటప్పడే అది ఎప్పడు నాశనం అవ్వాలో నిర్ణయింపబడి ఉంటుంది అని భగవాన్ చెప్పారు. ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే, మిగతావి అన్నీ వచ్చిన దారినే పోతాయి. దేహం పుట్టింది కాబట్టి చనిపోతుంది. ఆత్మపుట్టలేదు అందుచేత దానికి చావులేదు. ఏవస్తువుకయితే పుట్టుకలేదో ఆనందం అంతా అక్కడే ఉంది, దానిని పొందటానికి ప్రయత్నంచెయ్యి. ఆపుట్టని వస్తువు ఎక్కడో ఉంది అని అనుకొంటున్నావు, అది నీలోనే ఉంది. ఆవస్తువు నీకు దొరికితే ఆనందం కూడా నీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. నీకు జ్ఞానం కలిగే వరకూ వస్తువు అక్కడ ఉంది, ఇక్కడఉంది అని వెతుక్కొంటూనే ఉంటావు. ఎక్కడో ఉన్నది అనుకొన్నది ఇక్కడే ఉంది, ఎప్పడో తెలియబడుతుంది అనుకొనేది ఇప్పడే తెలుసుకోవచ్చు అనే భావన నీకు ఉండదు, అజ్ఞానం వలన నీకు అలా అనిపిస్తూ ఉంటుంది . ఏవస్తువు కయితే బంధం లేదో ఆ వస్తువును తెలుసుకొనే వరకు ఏదో బంధంలో పడుతూనే ఉంటావు. అందుచేత లోకాన్ని బాగుచేయటంకాదు. ముందు నీవు జ్ఞానాన్ని సంపాదించు, శాంతిని సంపాదించు. లోకం అలాఉంది, ఇలాగ ఉంది అని కాదు. అది అలాగేఉంటుంది. సొసైటీని నువ్వు తొందరగా మార్చలేవు, దానినేచర్ అటువంటిది. దాని గురించి కాదు నువ్వు ఆలోచించవలసింది, ముందుజ్ఞానాన్ని సంపాదించుకో. అక్కడ ముళ్ళుఉన్నాయి, ఇక్కడ రాళ్ళుఉన్నాయి అనుకొంటూ కూర్చోవద్దు. ముళ్ళు అలాగే ఉంటాయి, రాళ్ళు అలాగే ఉంటాయి. నువ్వు చెప్పలు సంపాదించుకొని నీ దారిన వెళ్ళిపో అప్పడు ముళ్ళు గుచ్చుకోవు, చెప్పకింద రాయిపడినా అవి గుచ్చుకోవు, నువ్వు శుభ్రంగా నడిచి వెళ్ళిపోవచ్చు. దేహమునేనుకాదు, కాని దేహము నాది అని చాలామంది అనుకొంటారు. కాని భాగవతంలో ఏమి చెప్పారు అంటే దేహమునేనుకాదు, నాదికూడా కాదు అని చెప్పారు. దేహమునాదికాదు కాబట్టే అందులో నుండి విడిపోతున్నాను. నాదిలో నుండి నేను విడిపోలేను ఏదైతే నేనుకాదో అందులోనుండి ఏదోరోజున విడిపోతాను.

రమణ భాస్కర

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు		
09-06-03	సోమవారం	సాయంత్రం గం॥6-00ల నుండి భీమవరం, గునుపూడి శ్రీఉమాసోమేశ్వర జనార్దనస్వామి వారి ఆలయంలో
18-06-03	బుధవారం	సిద్ధాపురం రామాలయం

"నేను" గా బ్రతకకుండా "తాను" గా బ్రతకడమే జీవితలక్ష్యం

అనేక వేల జన్మలనుంచి శరీరంనేను, మనస్సునేను అనుకొంటూ వాటితో తాదాప్యం చెంది కర్తృత్వభావాన్ని ఆపాదించుకొంటూ వాసనలు పెంపొందించుకొంటూ నేను సుఖిని - నేను దు:ఖితుడను అనే దురదృష్టభావాలతో జీవిస్తూ ఉండటానికి, ఈ జనన-మరణచక్రంలో తిరగటానికి శరీరగతమైన, మనోగతమైన, ఈ బుల్లి నేనే కారణము. అలా కాకుండా జనన మరణాలకు అతీతంగా మంగళప్రదమై అఖండంగా ఆనందప్రదంగా ఉంటూ - ఈ ప్రకృతి గుణాలకు అతీతంగా సాక్షిగా ఉంటూ "ఉండటమే" గల చైతన్యాన్ని గుర్తించి "తాను"గా జీవించాలి. దానికి అభ్యాస వైరాగ్యాలతో ధర్మాచరణతో నీతివంతమైన క్రమశిక్షణ గల జీవితాన్ని అలవర్చుకోవాలి. అలా పవిత్ర జీవనం గడపినా సరిపోదు కారణం నిప్పను బూడిదమాటున కప్పినట్లు ఔతుంది. దాని వల్ల చల్లారదు. తీవ్రగాలికి బూడిద లేచిపోయి మరలా అగ్నిరాజుకోవటం ఆరంభించినట్లుగానే, మన కర్మల యెుక్క వేగం తీవ్రంగా చెలరేగినప్పుడు అహంకారమనేఅగ్నిరాజుకోకమానదు. మనలోని వాసనలు అనే బండరాళ్లను మన స్వప్రయత్నంతో తొలగించుకోలేము. వాసనాక్షయానికి సద్గురు కృప ప్రధానం, అవసరం. ఈ భౌతిక వస్తుజాలం ఆరాధింపదగినదికాదని అది శరీరసుఖాన్ని మాత్రమే కలుగజేస్తుందని, శాశ్వత శాంతిని అందుపొందలేమని వాటిని అదుపు ఆజ్ఞలో ఉంచుతూ దీనిని "నాది" అని అంటిపెట్టుకోకుండా "తాను"గా జీవించాలి. మన మనోరోగాన్ని నయంచేసేది నేను ఆత్మస్వరూపుడనే అనే దృఢ విశ్వాసంతో నిరంతరం జీవించగలగాలి. కాని మనోప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతూ ఉంటే అధమ స్థితి గలవారు, వారి దు:ఖాలయం చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేస్తూనే ఉంటారు. అందుకే శ్రీ నాన్నగారు అంటారు "ఇంద్రియాలను, మనస్సును బుద్ధిని దాటిన వానికి కామం ఎక్కడ ఉంటుంది. సర్వకాల సర్వావస్థల్లోనూ గంభీరంగా ఉండాలి, భేదభావం లేనప్పడు తలంపు లేదు తలంపులేకపోతే కామం లేదు. మానవుడికి వచ్చే మొదటి వికారం అహంకారం ఎవరైతే సహజంగా జీవిస్తారో వారికి సహజంగా ఉన్న ఆనందం తెలుస్తుంది. అసహజంగా శరీరగతమైన నేనుగా జీవించే వారికి ఆనందం తెలియదు. చిరాకు-పరాకు మీకు నేనుగా వ్యక్తమౌతున్నది - కాని ఆత్మ మీకు - నేనుగా వ్యక్తమైతే అదే పరమస్థితి అన్నారు. వాస్తవంగా బ్రహ్మ కానిది బ్రహ్మానికి మించినది ఏదీ లేదు. కాని మనం ముత్యపు చిప్పలో మెరిసే వస్తువునే వెండి అని బ్రమించినట్లే శరీరం బాహ్య వికారాలకు లోనై అంతవరకు వచ్చే ప్రేమనే నిజమైనదని, ఆధారంగా ఉన్న పరమాత్మను అగౌరవం చేస్తూ శరీరమే నేనుగా బ్రతుకుతున్నాము. తానుగా బ్రతకలేకపోతున్నాము. "తానుగా బ్రతికితే అంతా తన్మయత్వమే - శివుని ఆనందనృత్య తన్మయత్వమే - దానికి సద్గురు రూపమే ప్రతీక" అంటారు పెద్దలు. కాబట్టి ఆ రూపాన్ని ఆరాధించి, ఆనందించి, ఆ ఆనందవదానికి అరుదెంచుదాము.

5-6-2003 సాగిరాజు రామకృష్ణరాజు, అర్ధవరం

ప్రారంభోత్సవ ఆహ్వానము

దిll 9-6-2003 సోమవారం సాll గంll4-16 నిllలకు

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారిచే

పాలకొల్లులో

రామా డిజిటల్ కలర్ ల్యాబ్ ప్రారంభించబడును

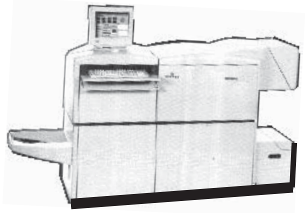

పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలో ఏకైక డిజిటల్ కలర్ ల్యాబ్

భీమవరంలో సద్గురు శ్రీ నాన్నగారికి అభినందన సభ

దిll 9-6-2003 సోమవారం

సాయంత్రం గంll 5-00లకు

భీమవరం గునుపూడి ఉమా సోమేశ్వర జనార్ధన స్వామి వారి ఆలయం నందు

సామూహిక విష్ణు సహస్రనామ పారాయణం

సాయంత్రం గంll 5-30 నిllలకు

శ్రీ షిరిడి సాయి పారాయణ సేవా బృందం (పిప్పళ్ళ ప్రసాదరావు) భీమవరం వారి ఆధ్వర్యంలో

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారికి అభినందన సభ

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అమృత హస్తాలతో శ్రీ షిరిడి సాయిబాబా వారి అభయ హస్తమునందు

సువర్ణ ఓంకార ధారణ.

108 మంది పేదలకు వస్త్రధానము, అన్నదానము,

పట్టణ ప్రముఖ సంకీర్తన కళాకారులకు చిరు సత్కారం

సాయంత్రం గంll 6-00లకు సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి ప్రవచనము.

రమణ భాస్కర